

Змеица.

54.

Бавно

Стояновата майчица
 Стояна леко питаше:
 — „Синко Стояне, Стояне,
 До де бѣ, мама, при мене,
 Ти бѣше, мама, бѣлъ — червенъ.
 Отъ какъ ми стадо запасе,
 Ти стана, синко, жълтъ — зеленъ.
 Мама те не е питала:
 Дали ти стадо примира,
 Или те моми ядосватъ,
 Или ти псета бѣснѣятъ?“
 Стоянъ майци си думаше:
 — „Нито ми псета бѣснѣятъ,
 Нито ме моми ядосватъ,
 На сънь ми, мамо, дохожда
 Зла мечка, мамо, стрѣвница.
 Ако си стадо затворя,
 Тя дойде та го отвори;
 Ако си вода донеса,
 Тя дойде та я разлѣе;
 Ако си огънь накладе,
 Тя дойде та го разкладе.“
 — „Синко Стояне, Стояне,
 Туй не е мечка стрѣвница,
 Ами е мома змеица.
 Набери тревѣ всѣкакви,
 Въртига и комунига,
 Съ тѣхъ да те майка полѣе
 И щѣ ти, синко, премине.“